

အဲဒါကြီးကိုချစ်တာ

မအေးကြည် .. မခါတွန် နှင့် ဒေါ်တင်စိန်တို့လောက် ကိုပွဲကြီး အကြောင်း ကို မည်သူမှ မသိနိုင်ချေ ...
 ကိုပွဲကြီး..တစ်ဈေးလုံးကို ငွေတိုးပေးစားနေသူ နေ့ပြန်တိုးပေးစားနေသူ ဟုသာ
 အပေါ်ယံမြင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်တမ်း ကိုပွဲကြီး အကြောင်း သိသူတွေကကိုပွဲကြီးထံမှ
 နီးတစ်ပင်အပ်တစ်ဖျားပင် မငှားကြပေ။ အထူးသဖြင့် မတင်စိန်ခံခဲ့ရသော ပြဿနာကိုကြည့်လျှင်
 ကိုပွဲကြီးပေးသော ငွေတိုးက “ဘဝ” ကိုငှားစားခြင်းဖြစ်နေ၏။ တစ်ချိန်က ဆူဖြိုးစ တစ်ခါ ခါး၊ တင်၊ ရင်၊
 အချိုးကျနေသာ အသက်(၄၀)အရွယ် ဒေါ်တင်စိန်ခမျာ ခါးချိလေး ဖြစ်နေရှာပြီ။
 မကြာခဏ ကလေးဖျက်ချရသောဒဏ်ကြောင့် လည်ပင်းလေးလည်း ဝေသာလီမျိုင်းမလေးနယ်
 ရှည်ထွက်နေပြီဖြစ်သည်။ ပုခုံးတွေကျုံ့ကာ တင်ပါး တွေ ဂျူးဆင်းသွားကြ၏။ ထူးထူးကဲကဲ နို့ကြီးနှစ်လုံးသာ
 တုံတုံအိအိကြီး ကျန်နေရစ် လေသည်။

အေအိုင်ဒီအက်(စ်) ရောဂါသတိထားဟူ ဈေးရှေ့တွင်ဆိုင်းဘုတ် လာစိုက်သောနေ့က ကိုပွဲကြီးအတွက်ကွဟု
 ဓာတ်သိတွေကဆို၏။ ပွဲကြီး ကလည်း (၅၀)အတွင်းသာ ချဉ်းနင်းဝင်လာသည် မာန်ထနေသော
 မျက်နှာကြီးက ဆယ့်နှစ်ရာသီ စိုပြေနေဆဲပင်

မအေးကြည် .. မခါတွန် နှင့် ဒေါ်တင်စိန်တို့လောက် ကိုပွဲကြီး အကြောင်း ကို မည်သူမှ မသိနိုင်ချေ ...
 ကိုပွဲကြီး..တစ်ဈေးလုံးကို ငွေတိုးပေးစားနေသူ နေ့ပြန်တိုးပေးစားနေသူ ဟုသာ
 အပေါ်ယံမြင်ကြမည်ဖြစ်ပါသည်။ တကယ်တမ်း ကိုပွဲကြီး အကြောင်း သိသူတွေကကိုပွဲကြီးထံမှ
 နီးတစ်ပင်အပ်တစ်ဖျားပင် မငှားကြပေ။ အထူးသဖြင့် မတင်စိန်ခံခဲ့ရသော ပြဿနာကိုကြည့်လျှင်
 ကိုပွဲကြီးပေးသော ငွေတိုးက “ဘဝ” ကိုငှားစားခြင်းဖြစ်နေ၏။ တစ်ချိန်က ဆူဖြိုးစ တစ်ခါ ခါး၊ တင်၊ ရင်၊
 အချိုးကျနေသာ အသက်(၄၀)အရွယ် ဒေါ်တင်စိန်ခမျာ ခါးချိလေး ဖြစ်နေရှာပြီ။
 မကြာခဏ ကလေးဖျက်ချရသောဒဏ်ကြောင့် လည်ပင်းလေးလည်း ဝေသာလီမျိုင်းမလေးနယ်
 ရှည်ထွက်နေပြီဖြစ်သည်။ ပုခုံးတွေကျုံ့ကာ တင်ပါး တွေ ဂျူးဆင်းသွားကြ၏။ ထူးထူးကဲကဲ နို့ကြီးနှစ်လုံးသာ
 တုံတုံအိအိကြီး ကျန်နေရစ် လေသည်။

အေအိုင်ဒီအက်(စ်) ရောဂါသတိထားဟူ ဈေးရှေ့တွင်ဆိုင်းဘုတ် လာစိုက်သောနေ့က ကိုပွဲကြီးအတွက်ကွဟု
 ဓာတ်သိတွေကဆို၏။ ပွဲကြီး ကလည်း (၅၀)အတွင်းသာ ချဉ်းနင်းဝင်လာသည် မာန်ထနေသော
 မျက်နှာကြီးက ဆယ့်နှစ်ရာသီ စိုပြေနေဆဲပင် ...

ဦးပွဲကြီး စိတ်ဝင်စားသော ဂျိုင်းမွေးရှည်မလေး “ပိုးဥ” ကိုတော့ ဦးပွဲကြီး ကအတည်ယူမည်ဟု
 ကြွေးကြော်လေသည်။ ပိုးဥအဖွား.. ဖွားစိန်ကလည်း အထည်ဟောင်းရောင်းနေတဲ့ ဘဝထက် ပွဲကြီးပွဲရုံ
 ခန့်ခန့်ကြီးထိုင်နေရမည့် အရေးကိုတွေးကာ သဘောတူပြီး ဖြစ်၏။ လောကကြီးသည် စက်ဆုတ်ရွံရှာ စရာ
 လူတွေနေသော ပတ်ဝန်းကျင်၌ စက်ဆုတ်ရွံရှာစရာ တကယ်ကောင်း၏။

သီလသမာဓိပြည့်ဝသော လူများ ပတ်ဝန်းကျင်၌မူ အညှီအဟောက် ကင်းစင်ကာ
 အလွန်အေးမြငြိမ်းချမ်းလှစွာ၏။ “ပိုးဥ” သည် အေးမြငြိမ်းချမ်းသော ပတ်ဝန်းကျင်၌သာနေလိုသူ ဖြစ်သည်။
 ထို့ကြောင့် ဈေးအတွင်းရှိ ဈေးမိသားစုများ ဘုံကထိန်ပွဲဖြစ်ဖြစ် ၊ သင်္ကြန်ပွဲဖြစ်ဖြစ် ပိုးဥ အမြဲပင်
 ရှေ့တန်းကပါသည်။

ပြောစရာရှိသည်က ပိုးဥ ၌ ထူးထူးဆန်းဆန်း ကာလသားတွေသတိထားမိ သော အရာမှာ ‘ဂျိုင်းမွေး’
 ရှည်ရှည်လေးတွေပဲဖြစ်သည်။ ဦးပွဲကြီးကိုယ်တိုင်ပင် ပိုဥ နှင့် ကားပေါ်တွင် တစ်ခါဆုံခဲ့မိပြီး
 ထိုဂျိုင်းမွေးများကိုမြင်၍ ပိုးဥကိုစိတ်ဝင်စားခဲ့ လေသည်။

ပိုးဥ ကလည်း မဲမှောင်နီကျင်သော သူမ၏ ဂျိုင်းမွေးလေးများကို တယုတယ မွေးထားခဲ့သည်။ ဖွားမြင် ပိုးဥ
 နှင့် မြေးအဖွားနှစ်ယောက်ထဲဆိုကြတိုင်း ပိုးဥ မိဘ နှစ်ပါးအကြောင်း
 ဇာတ်စုံခင်းကျင်းပြောဆိုပြလေ့ရှိလေသည်။

“ညီးအမေ မယ်မဲ့က ကတုံးမအေး..”
 “ငယ်နံမယ်လား အဖွား..”

“ဘယ်ကလာ.. ငယ်နံမယ်ကမှာလဲ အေရယ်.. သူ့မှာအရွယ်ရောက်ပြီး အမွေးအတောင် မစုံလင်လို့ အတွင်းသိ

အစင်းသိတွေက ကတုံးမလို၊ ခေါ်တာဟဲ့။”

“ဟင်..အမေက..အမွေးမစုံဘူး.. ဟလား”

“ဟုတ်ပတော်.. အစကတည်းက ညည်းအမေနဲ့ ကျုပ်သားကို သဘောတူ ကြတာမဟုတ်ဘူး”

“ညီးအမေ ညီးကိုလည်းမွေးရော .. “ကတုံးမ” ဆိုတာ လူတွေသိကုန်တော့ .. ညီးအဖေက ရှက်သတဲ့လေ.. မိန်းမ အမွေးမပေါက်တာ အဆန်းလားတဲ့ပေါ့.. ဝိုင်းပြောကြပေမယ့် ဘသားချောက ဘယ်အချိန်ကတည်းက စိတ်ပျက်နေမှန်းမှ မသိတာ .. ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွားလိုက်တာ.. ခုထိပဲ..အံ့ရော..”

“ ဟင် အဖေကလဲ. အမွေးမပေါက်တာ အစတည်းက သူမသိဘူးလား.. ဖွားမြဲရယ်..”

“ ဟဲ့.. သမီးရည်းစားတုန်းကတော့ ဘယ်သိမလဲ.. ညားလဲညားရော သိတာပေါ့.. ညီးအဖေက ဇီဇာကိုကြောင်ပါတယ်.. အဓိပ္ပါယ်မရှိတာ..”

ဖွားမြဲကိုယ်တိုင် သူးသားလူမောင်ကို မကျေမနပ်ဖြစ်ခဲ့ရသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အမွေးအတောင် မစုံတဲ့ မိန်းကလေးတွေ အိမ်ထောင်ရေး မတည်မြဲဘူးဆိုတာတော့ လက်တွေ့ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

ပိုးဥ.. ဒီအယူအဆကြီးကို လက်မခံချင်ဘူး..။

ဓမ္မဓိဋ္ဌာန် မကျဘူးထင်တယ်..သဘာဝမဟုတ်ဘူး.. ကိုင်း ပိုးဥ ကျတော့ ပေါက်လိုက်တာမှ မွေးရော ဂျိုင်းမွေးရော ခြေသလုံးမွေးရော နှုတ်ခမ်းမွေးလေး တွေတောင်ရေးတေးတေးပါသေးတယ်။

“အမေက..ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဆုံးတာလဲ ဖွားမြဲ..”

“စိတ်ပေါ့အေ.. သူ့ယောက်ျားက ဘာမှအပြစ်မရှိတဲ့သူ့ကို တစ်နှစ်ပဲပေါင်း ပြီး ပျောက်သွားတော့ သူ့လဲစိတ်ထောင်းကိုယ်ကြော နဲ့ ဆုံးပါးသွားရတာပဲ..”

“ ရက်စက်လိုက်တာ အဖေရယ်..” ဟု ပိုးဥမျက်ရည်တွေဝဲကာ နာနာကျည်း ကျည်း ရေရွတ်မိသည်။ ယခုနေ အဖေကိုတွေ့လျှင် ရင်ဘတ်ကြီးကိုစုံကိုင်ဆွဲကာ ထုထုပြစ်လိုက်ချင်စိတ်ပေါက်သည်။

ထားပါတော့.. ဒါက ပိုးဥ ဘဝအစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဘဲဆိုပါတော့ ဒါကြောင့် ဒီအကြောင်းတွေကြောင့် ပိုးဥ အမွေးဆို .. ဘာအမွေးဖြစ်ဖြစ် အကုန်လုံးအရှည် ထားတယ်.. သတယ်.. မွေးတယ်..။

ပိုးဥပါးပြင် နှုတ်ခမ်းတွေမှာလည်း မှည့်တွေက ရှိသေးသည်။ လူချစ်လူခင်ပေါ သလားလဲ မမေးနဲ့.

ပိုးဥဆိုလျှင် ဈေးအပြင် ကွမ်းယာဆိုင်ကနေ ဈေးအတွင်း ဟိုး အနောက်ဖက်က ဈေးအိမ်သာတွေထဲအထိ အကုန်သိသည်။

အထူးသဖြင့် အမွေးရှည်မလေးအဖြစ် လူပိုသိများသည်။ ပိုးဥ ငွေဖလား တစ်လုံးဖြင့် အလှူခံလိုက်ပြီးဆိုလျှင် တစ်နေ့တည်း လေးငါးထောင် ပက်ခန့်ရ၏။ ထို့ကြောင့် အထည်ဆိုင်က ဈေးသာရေး နာရေး ဥက္ကဋ္ဌ အစ်မကြီး မကြည်နဲ့ ရွှေဆိုင် ပိုင်ရှင် မသောင်းတို့ဆိုလျှင် ပိုးဥကိုလက်မလွှတ်ချင်ကြပေ။

မသောင်းဆိုလျှင် သူ့မောင်တော် တက္ကသိုလ်ကျောင်းသား မင်းလတ်နဲ့တောင် နေရာချဘို့ စဉ်းစားနေတာ ဖွားမြဲကြီးရဲ့ အပြောအဆိုအနေအထိုင် ကြမ်းတမ်းမှုတွေ ကြောင့် နဲ့နဲ့တွန့်နေတာ.. ပိုးဥကတော့ အခုအထိ ဘယ်ယောက်ျားလေးကိုမှ စိတ်မဝင်စားဘူး အုံးသီးတန်းက ကိုစံအေးဆိုရင် ပိုးဥကိုသာရမယ်ဆိုရင် ပုဇွန်တောင် ချောင်းထဲက ရွံ့ရေတွေကိုတောင် ပက်ပစီလိုသဘောထားပြီး ကုန်အောင်သောက်ပြ မယ်.. ပြောနေတာ..။

ပိုးဥကလည်း အားလုံးကိုတုတ်တာပဲ.. ။ဘယ်လိုလူကိုမှန်းထားတယ် ဆိုတာလဲ ဘယ်သူမှ

အကဲမခတ်တတ်ကြဘူး.. ။ သည်နေ့တော့ ပိုးဥနဲ့ ပန်းတန်းက မအေးအေးတို့ ခေါင်းဆောင်ပြီး

သင်္ကြန်အတွက် အလှူခံတဲ့နေ့ပဲ ဆိုပါ တော့.. ထုံးစံအတိုင်း ဈေးထဲမှာ ဟိုဆိုင်ဝင် သည်ဆိုင်ထွက်နဲ့ အလှူခံလာလိုက် ကြတာ .. ဦးပွကြီးရဲ့ ပွဲရုံကိုရောက်လာသည်။

အားလုံးကလည်း “ပွကြီး” အထာညက်နေတာဆိုတော့ တစ်ခြားဆိုင်တွေ ကျော်ပြီးသွားကြတယ်..

ပိုးဥကလဲထင်တာပေါ့ .. ဒီအဘိုးကြီး ငါ့ကိုရိုမှာဘဲလို့..။

ဒါပေမယ့် ပွကြီးက စားပွဲကတောင်မထဘူး..။

“ဘာအတွက် လိုက်ခံကြတာလဲ’ လို့လေအေးအေးနဲ့မေး၏။

“သင်္ကြန်အတွက်လေ အန်ကယ်ကြီးရဲ့ ပိုးဥနင်နေခဲ့လေ.. ဒို့ဟိုဘက် သွားနှင့် မယ် ” ဆိုပြီး အေးအေးတို့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လက်တို့ပြီးထွက် သွားကြတယ်။

“ချက်စီရေ.. ကျပ်တန်(၂)ရွက် ထည့်လိုက်ကွာ” လို့ သူ့ဆိုင်က အကူ ကုလားလေးကို လှမ်းအော်သည်။

ပိုးဥက နှစ်ကျပ်ကို ဘာလုပ်ရမှာလဲဟု ပိုးဥမာနသံလေးနှင့် ပြောသဖြင့် ဦးပွကြီးခေါင်းထောင်ပြီး မော့ကြည့်သည်။ ဘလောက်စံအင်းကျီ အဖြူနုနုလေး ဝတ်ထားတဲ့ ပိုးဥပုခုံးသားလေးတွေက တစ်ရစ်ပြီး လုံးနေကြသည်။ လက်ပြတ်အင်္ကျီ လေးအောက်မှ အစလေးတွေထွက်နေသော အမွှေးအမျှင်လေးများကို ဦးပွကြီး တစ်ချက်ဝှေ့ကြည့်လိုက်သည်။

“အလှူခံတာမို့လား.. စေတနာရှိသလောက် ထည့်တာလေ..”

“အော.. ဦးပွကြီးက ပိုးဥကို နှစ်ကျပ်ပဲ စေတနာရှိတယ်ပေါ့ ..ဟလား”

“ဟဲ့.. ဒီကလေးမ ဘာတွေပြောနေတာလဲ ညီးအတွက်ဆိုရင် (၂)သောင်းလဲ မနုမော့ဘူး.. အခုဟာကဘုံအလုပ် ... ထည့်တယ်ဆိုရင်ပြီးရော ...”

“မွန်မြတ်လိုက်တာနော်.. ကျေးဇူးတင်ပါတယ်. ဦးပွကြီးတစ်ယောက် ဒီထက်ချမ်းသာပါစေ...”

ပိုးဥက ချက်စီကိုင်လာတဲ့ ငွေနှစ်ကျပ်ကိုတောင် မယူတော့ပဲ ပွဲရုံထဲက ဇောင့် ဇောင့် နဲ့ ထွက်သွား၏။ ဦးပွကြီးက ပိုးဥ၏ခါရမ်းသွားသော နောက်ပိုင်းအလှကို သွားရည်တမြားမြားဖြင့် ကြည့်ရင်း ပြုံးပြုံးကြီးဖြစ်ခါ ကျန်ရစ်လေသည်။

“ဦးပွကြီး ဘယ်လောက်ထည့်လဲ ဟင် ပိုးဥ ..”

“နှစ်ကျပ်တဲ့ မအေးအေးရယ် ကျမလဲစိတ်ပေါက်ပေါက်နဲ့ ယူတောင်မယူခဲ့ တော့ဘူး...”

“ဟင်.. နှစ်ကျပ် ဟုတ်လား ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ငါတို့နှစ်တိုင်း အလှူခံတိုင်း .. တစ်ရာ နှစ်ရာ အမြဲထည့်တာ ပိုးဥရဲ့.. ဒီနှစ် ဘယ်လိုလုပ်ချလိုက်ပါလိမ့်.. ” အအေးအေးက ရင်ဘတ်ကို လက်နှင့်ဖိကာ တအံ့တအော့ ပြောသည်။ ပိုးဥက မျက်နှာ လေးညိုညိုဖြင့် နှုတ်ခမ်းလေးကိုက်ကာ တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားနေသည်။

“ပိုးဥ ကို .. တမင်ကလိလိုက်တယ်ပါ.. ဘာမှမဟုတ်ဘူး..” အထည်ဆိုင်ပိုင်ရှင် မကြည်က

စဉ်းစဉ်းစားစားဖြင့်ပြောရင်း တစ်ခြားဆိုင်များဆီ ဆက်လက်ချီတက်၏။ ပိုးဥကတော့ သိပ်အစာမကြေချင်တော့။

တစ်နေ့လုံး နေရထိုင်ရသည်မှာလဲ မရွှင်။ ဦးပွကြီး၏ နှုတ်ခမ်းမွှေးကြီးကား ကားဖြင့် မပြုံးမရယ်မော့ကြည့်လိုက်သော မျက်နှာကြီးကိုပဲ မြင်နေမိသည်။ အဖွားမြဲ ကရယ်သည်။

“ပိုးဥ ရယ် ညီးကိုသက်သက်စလိုက်တာဖြစ်မှာပါကွယ်.. မောင်ပွက နှစ်တိုင်း နှစ်ရာထည့်နေတယ်ပါ.. ”

အဖွားမြဲကပွကြီးဖက်မှ ရှေ့နေလိုက်နေပြန် သဖြင့် ပိုးဥပို၍ ဒေါသဖြစ်နေမိသည်။

ညနေဈေးပိတ်ချိန်ရောက်သည်နှင့် ပိုးဥ ဖွားမြဲကိုပင် မစောင့်တော့ဘဲ အိမ်သို့ ခပ်သုတ်သုတ်ပြန်လာခဲ့မိသည်။ စိတ်ထဲက အလုံးကြီးက တစ်ဆိုဆိုကြီးဖြင့် ကျန်နေဆဲပင်... ။

ဖွားမြဲက ဦးပွကြီးဆိုင်ဘက် လျှောက်လာခဲ့သည်။

“လာ ဖွားမြဲ ဈေးပိတ်မှ ကိစ္စရှိလို့လား.. ”

“ မောင်ပွ မင်းကို ပိုးဥ ဒေါပွနေပါလား.. အလှူလာခံတာ (၂)ကျပ်ထဲ ထည့်လို့ဆိုလား.. ”

ဦးပွကြီးရယ်သည်.. ရယ်ရင်း ပစ္စည်းများသိမ်းသည်။

“သက်သက်စလိုက်တာပါ အဖွားမြဲရယ်.. ကျွန်တော် နှစ်တိုင်း.. နှစ်ရာထည့်နေတာပဲ ဒီနှစ်ငါးရာထည့်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားပါ.. ဟင်းဟင်း အခု အဖွားမြဲပြန်သွားပြီးလား.. စိတ်ဆိုးမပြေသေးဘူးလား...”

“အမေလေး.. ဝေးသေး သူက စိတ်ကောက်မိပြီးဆိုရင် တစ်ခါတစ်လေ တစ်လလောက် မခေါ်မပြောဘဲနေတာ သိပ်စိတ်ကြီးတာနော်.. မင်းမသိလို့..’

အဖွားမြဲက ဦးပွကြီးတည်ခင်းထားသော ဓာတ်ဘူးထဲမှ ရေနွေး နှင့် မန္တလေး ထိုးမုန့်ကို တမြုံမြုံဝါးနေသည်။

“ဟား ဟား ဒါဆို အဖွားမြဲဘို့ မန္တလေးကမှာထားတဲ့ သနပ်ခါးတုံးတွေ သွားပို့ရင်းချောအုံးမှာ..”

“ သွား သွား ငါလဲ ကန်တော်လေးဘက် ခဏသွားရအုံးမှာ...”

“ဟုတ်ကဲ့.. အဖွားမြဲ” ဦးပွကြီးက ချက်စီကိုမှာစရာရှိတာမှာခဲ့ပြီး အဖွားကြီး ကို ဆိုက်ကားပေါ်တင်ပေးကာ ကားဂိတ်ပို့ခိုင်းလိုက်သည်။

“ဖွားမြဲ.. သုံးဖို့ယူထားအုံး..” ဆိုကာ ဖွားမြဲပိုက်ဆံအိတ်ခဲသို့ ငွေစက္ကူ တစ်ထပ်ကို ထည့်ပေးလိုက်သည်။

“ကြည့်လဲသွားအုံး.. ဒီကောင်မက စိတ်ဆတ်ဆတ်နဲ့..”

“စိတ်ချပါ.. ဖွားမြဲရဲ့.. ရပါတယ်..”

ဦးပွကြီး ပိုးဥတို့အိမ် ရောက်သောအခါ လမ်းမီးများပင်လာနေပြီးဖြစ်သည်။

“ဟင်.. အန်ကယ်ပွကြီး..”

ပါးစပ်ကလည်း ကယောင်ကတမ်း အမှားမှားလွတ်ခနဲရွတ်ဆိုလိုက်ရင်း နောက်သို့ တစ်လှမ်းဆုတ်လိုက်မိသည်။ ဆုတ်လိုက်သော ခြေထောက်က ထုထည်ကြီး မားသော ရွှေဘိုသနပ်ခါး ကျောက်ပြင်ကြီးကို တက်နင်းမိ၏။ ပိုးဥတို့ မိန်းကလေးတွေ ဆိုသည်ကိုလည်း အသိသားမို့လား ကျောက်ပြင်ကို ခြေထောက်နှင့် ထိမှာ သိပ်ကြောက်ကြတာ ကမန်းကတမ်းခြေထောက်ကို ရုတ်လိုက်တော့.. ယိုင်သွားသည် ရော့ရဲရဲဝတ်ထားသော ထမီခါးချပ်ကလေးက ဝရန်းသုံးကားဖြစ်နေသော ခြေလှမ်းများ ကြောင့် ရုတ်တရက် လျော့ခနဲ ကျွတ်ကျလိုသွားတော့သည်။

“အမေ..”

ပိုးဥ ကယောင်ကတမ်းဖြင့် ထမီကိုလှမ်းဆွဲလိုက်သော်လည်း လက်ကလေးများက ထမီစကို မမှီလိုက်ဘဲ ပေါင်တန်ကြီးတစ်ဖက်ကို ဖတ်ခနဲရိုက်မိ၏။ ပိုးဥမျက်လုံးတွေပြာဝေသွားသည်။ ခေါင်းထဲတွင်လည်း မိုက်ခနဲဖြစ်သွားမိသည်။ မဲခနဲ အစီအရီမှေးစင်း ပေါက်နေကြသော မွှေးအုံးလေးက တစ်စက္ကန့်မျှ လှုပ်ခနဲ ပွားကာ လက်တစ်ဖက်က ချက်ချင်းဆွဲတင်လိုက်သော ထမီလေးကြောင့် လျှက်တပျက် ပြန်လည်ဖုံးအုပ်သွား၏။

ဦးပွကြီးကဓာတ်ပုံရိုက်ယူသလို စွဲကျန်ရစ်သော မြင်ကွင်းလေး မျက်စိထဲမှ ပျောက်သွားသည့်အတွက် မြင်ထားသော မြင်ကွင်းကို မျက်စေ့နှစ်လုံး မှိတ်ရင်း အတန်ကြာ ထိန်းယူကာ အားရကြောင့်ကြည့်နေမိသည်။ ပိုးဥက အခန်းဝ၌ ပါးစပ်ကြီးမဟာတဟ လုပ်ကာ မျက်စေ့အစုံကို မှိတ်၍ အာရုံခံစားနေသော ဦးပွကြီးကို ကြည့်ကာ ဘာပြောရမှန်းမသိအောင် တုန်လှုပ် ခြောက်ခြားနေလေသည်။

ဦးပွကြီးက မျက်စိအစုံကို မှိတ်ရင်း အခန်းတွင်းသို့ ခြေလှမ်းတစ်လှမ်းကို လှမ်း၍ တစ်စုံတစ်ရာ ဆွဲငင်ခြင်းခံရသလို ရွေ့မျောလာသည်။ ပိုးဥလည်း ထမီ လေးကို စွန်တောင်ဆွဲကိုင်ကာ ရင်ဘတ်ကလေးကို အမိအရ အုပ်ထားသဖြင့် လျော့ကျနေသော နောက်ပိုင်း ဖင်သားဝင်းဝင်း အိအိကြီးက တစ်ဝက်ခန့်လောက် ပေါ်လွင်နေသည်ကို သတိမထားမိပေ။

ဦးပွကြီး မျက်လုံးအစုံက တုံ့လှုပ်ခြောက်ခြားစွာ ပိုးဥတစ်ကိုယ်လုံးကို ငေးကြည့်ရင်း တရွေ့ရွေ့ တိုးကပ်လာနေသည်။ ပိုးဥ နားထဲတွင် အကြောက်စိတ်လွန် သောကြောင့် ဘာမှမကြားရတော့ဘဲ လေများသာထွက်နေပေသည်။ ရင်အစုန်မှာလဲ လှိုင်းထန်နေလေသည်။ တင်းတင်းပိပိလေးစေ့ထားသော နှုတ်ခမ်းအစုံက ဟတ်ဆောင်မရနိုင်အောင် တုံ့ရီခြောက်ခြားနေသည်။

“ရှင်ဘာလုပ်တာလဲ.. အခုထွက်သွား.. ထွက်သွား” ဟု ပြောနေလင့်ကစား အသံတွေက ဟင်း.. ဟင်း ဟင်းဟင်းဟုသာ တုံ့တုံ့ခါခါ လည်ချောင်းထဲမှ ထွက်လာသည်။

ပိုးဥ.. တင်ပါးပိုင်းပိုင်းကြီးနှင့် ကုတင်ခြေရင်းဘက် တန်းကလေးနှင့် ထိကပ်မိသွားသည်။ ဆုတ်လမ်းဆုံးပြီးဆိုတာသိလိုက်ရသောကြောင့် ကုတင်ကို ကွေ့ပတ်ကာ လျှောက်ဖို့ ခန္ဓာကိုယ်လေးအား တစ်ပတ်လှည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ဖင်သားတစ်ဝက်ခန့်ပေါ်နေသော ခန္ဓာကိုယ်အလှကို ကြည့်ရင်း ဦးပွကြီး တစ်ကိုယ်လုံး ဂုတ်မှဆွဲလိုက်သလို တုန်ခါသွားလေတော့သည်။

“ဝုန်း” ခနဲ ကျားကြီးတစ်ကောင် မာန်သွင်းကာ ခုန်အုပ်သလို ပိုးဥလေးအား ခုန်အုပ်လိုက်သည်။ ပိုးဥလေးကို အပေါ်မှခွစီးလျက် ကုတင်ပေါ် လုံးထွေးပြီး ကျသွားလေသည်။ ကုတင်တိုင်စောင်းဖြင့် ပိုးဥဂျိုစောင်းကို ပွတ်တိုက်မိသွားလေရာ မိုက်ခနဲ ခေါင်းတစ်လုံး အုံခဲမူးမိုက်သွားသည်။ တင်းကြပ်လေးလေသော ဦးပွကြီး၏ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး အပေါ်မှ ချုပ်နှောင်ထားခြင်းအတွက် အသက်ရှူကြပ်လာသည်။

ပိုးဥ ကုတင်ပေါ် ကန့်လန့်ဖြတ်လေး လဲကျသွားခြင်းဖြစ်ပြီး ဖင်ပိုင်းက ကုတင်စွန်းဖက်တွင် ကော့ကော့လေးကျန်ရစ်သည်။ အပေါ်မှ ခွစီးထားသော ဦးပွကြီး ပေါင်းကြားမှ မာတောင်နေသော “အချောင်းကြီး”က ပိုးဥပေါင်ကြားထဲသို့ ထောက်မိ ထားလိုက်သည်။ ပိုးဥက ပေါင်နှစ်လုံးကို တင်းနေအောင်စိထားလိုက်သည်။ ရုန်းရင်း ကန့်ရင်း မျက်ရည်များကလည်း တွေ့တွေ့ကျသည်။ ပိုးဥ ပါးစပ်မှပြင်းထန်စွာ အော်ဟစ်ရန် အားယူလိုက်သောအခါ ဦးပွကြီးကလက်ကြမ်းကြီးဖြင့် ဖိပိတ်လိုက်၏။ လက်အစုံကို ခေါင်းပေါ်ကျော်ပြီး အဖိခံထားရသော ပိုးဥ ဂျိုင်းမွှေးနှစ်ဖက်ကို ဦးပွကြီးက သူ့နှုတ်ခမ်းမွှေးကြီးဖြင့် ပွတ်ရင်းရှိုက်နမ်းသည်။ ကြမ်းရှသော နှုတ်ခမ်းမွှေး များက လက်မောင်းသား

နနထွတ်ထွတ်လေးများကို ထိုးပွတ်မိကြလေရာ ဖြင်းခနဲ တစ်ကိုယ်လုံး ခါတက်သွားပြီး အသိအာရုံကြောများ မှေးမှိန်သွားသလို ခံစား လိုက်ရသည်။

“အာ..အင်း..ဟင်းဟင်း..အ.. အား..”

ဦးပွကြီးကိုယ်လုံးက နတ်ပူးသလို တုံ့ခါနေသည်။ ပုဆိုးအောက်မှ တောင်တက်နေသောကြီးကလည်း မြွေကြီးတစ်ကောင်နယ် ဟိုရမ်းရမ်း ဒီရမ်းရမ်း ဖြစ်နေသည်။ ပိုးဥက လိမ်ကျစ်ထားသော ပေါင်တန် နှစ်လုံးကို ချွေးစေးများ စေးကပ်လာသည်အထိ လိမ်ညှပ်ထားဆဲပင်ဖြစ်သည်။

မည်မျှကြာပြီး မည်မျှအားထည့်ကာ ညှစ်ထားမိသည်ကိုလည်း သတိမထားမိဘဲ ချွေးစေးတွေသာ ပေါင်နှစ်လုံးကြား၌ စေးကပ်ကပ်ကြီးဖြစ်လာနေသည်။ ဦးပွကြီး က ရုန်းကန် ကုတ်ဖဲ့လိုဟန် မြောက်တက်လာသော ပိုးဥ၏ လက်ကလေးနှစ်ဖက်ကို အတင်းပြန်ဆွဲဖိကာ ဂျှိုင်းမွှေးလေးများက အခါခါဖိယက်ပေးလိုက် .. လည်တိုင် ကျော့ကျော့လေးကိုနမ်းရှုံ့လိုက်ဖြင့် .. ဒလစပ်ထိုးစစ်ဆင်နေလေရာ ပိုးဥခုခု မလှုပ်သာ မလူးသာ ဖြိုးဖြိုးဖျင်းဖျင်း ဝေဒနာခံစားနေရရှာလေသည်။ ဦးပွကြီး၏ လက်နက်ကောင်းဖြစ်သော နှုတ်ခမ်းမွှေးထူထူကြီးကလည်း ပိုးဥကို အသဲခိုက်အောင် တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားစေပါသည်။

ဦးပွကြီးလက်တစ်ဖက်က ပိုးဥလက်ကောက်ဝတ်လေးနှစ်ဖက်ကို ပူးကိုင်ကာ လွတ်လပ်သွားသော လက်တစ်ဖက်က ပိုးဥထမိစလေးကို ဆွဲချွတ်လိုက်သည်။ ပေါင် နှစ်လုံး လိမ်ကျစ်ထားသော်လည်း ထမိစက ပေါင်ကြားတွင်ရှိမနေသောကြောင့် ခြေသ လုံးအထိ လျှော့လျှော့ရှူရှူပင်ကျွတ်ကျသွားသည်။

သို့သော်.. တင်ပါးကြီးဖြင့် ဖိကပ်ထားသော ထမိအောက်စနှင့် ခြေသလုံးလေးတင်းခံကာ ကွင်းလုံးမကျွတ် ဦးပွကြီးက မဲမှောင်ပြောင်လက်ကာ အုန်း ဆီလိမ်းပြီးစ မွှေးများကို ဝါးစားတော့ မယောင်မျက်လုံးပြူးကြီးဖြင့် စိုက်ကြည့် နေရာ ပိုးဥခုခု ကြက်သီးဖြန်းဖြန်းထမိရှာလေသည်။ ထို့ကြောင့် လိုရာဖြစ်စေတော့ ဟု နှလုံးပိုက်လျက် မျက်နှာလေးလွဲလိုက်မိတော့သည်။

ပြောရပါဦးမည်... ပိုးဥ(အမွှေးရှည်မလေဟု တစ်ဈေးလုံးက တင်စားလျှင် လည်း တင်စားလောက်ပါသည်။ ပိုးဥ အသက်.. ပိုးဥ အရွယ်နှင့် မလိုက်အောင်ပင် မွှေးများက ရှည်လျားလွန်းကြသည်။ အမွှေးတွေက ကောက်သည်ဆိုရုံ အဖျား လေးများသာ လှိုင်းတွန့်ထနေကြပြီး အောက်ခြေဆီးခုံတစ်ပိုက်တွင်မူ ရှင်းလင်းသပ် ရပ်လှသည်။

အစဉ်တစိုက် ပြုစုပျိုးထောင်ပေးခဲ့သော ပေါင်းရှင်းထားသည့် ငှက်ပျောခြံ တစ်ခြံနယ်.. ရှင်းသန့်ကာ အောက်ခြေရှင်းနေခြင်းမျိုးနှင့် တူပါသည်။

ဦးပွကြီးလည်း မအေးကြည်.. မခါတွန် .. မတင်စိန် .. အစရှိသော ဆော်ကြီးတွေကို စိန်ပြေနပြေ လှိုင်းခဲဖူးပါသည်။ သို့သော် ထိုမိန်းမများ မွှေး ပေါက်ပုံက ဗလုံးဗထွေးနိုင်လှသည်။ ကောက်ကွေး လိမ်ကျစ်ပြီး အထုံးကြီးတောင်ဖြစ် နေသလားဟု ထင်မှတ်မှားရလေသည်။ ထိုမိန်းမသုံးဦးစလုံး၏ မွှေးများကအုန်း ဆံဖတ်ကို ဖနောင့်ဖြင့် ကြိတ်ထားသလို ကြေမှုရှုပ်ထွေးသလောက် ပိုးဥ မွှေး လေးများက လက်သပ်မွှေးထားသည့် အတိုင်း ရှင်းသန့်နေခြင်းမှာ ဦးပွကြီးအဖို့ တစ်မျိုးတစ်ဖုံ စိတ်ကိုလှုပ်စွပေးနေသလိုကြီး ခံစားရပြန်သည်။

တင်းတင်းလိမ်ကျစ်ထားသော ပေါင်နှစ်လုံးကြားမှာမို့ ကို မတွေ့ရ သေး.. မို့မောက်တင်းမာသော ဆီးခုံကြီး၏ ထည်ဝါမှု ဆွဲငင်အားဖြင့် ဦးပွကြီးမှာ ဆောက်တည်ရာ မရ.. ယိမ်းထိုးနေသည်။

အပွဲပွဲ နွဲ့လာခဲ့သမျှ.. ဒီကလေးမလေးကျတော့မှ မိမိဘာကြောင့်ဤမျှအထိ တုန်လှုပ်ခြောက်ခြားရသည်ကို ဦးပွကြီးစဉ်းစားမရအောင် ဖြစ်ရချေသည်။ ပိုးဥ ဆီးခုံ ကြီးမှ သွယ်တန်းညီညာစွာ ဆင်းသက်လာသော မွှေးလေးများသည် ရေတိုက် စားခြင်း ခံထားရသော မြက်ရိုင်းပင်ကြီးများနယ် ရေစိုလျက်ပြားကပ်နေသည်။ မကြာ ခင်ကလေးကမှ.. ရေမိုးချိုးကာ သန့်စင်ထားသဖြင့်လည်း ဆီးခုံကြီးသည် ဝင်းဝင်းပ ပကြီး ကိုယ်စားဖြစ်ချင်စရာ ကောင်းလောက်အောင် လှပနေပြန်လေသည်။

ကိုပွကြီး အခက်တွေ့နေရသည်က နှစ်ပင်လိမ်ထားသော ပေါင်တန်ကြီးတွေ ကြောင့်ပဲဖြစ်သည်။ အကွဲကြောင်းက ပေါင်နှစ်လုံးကြား၌ ပျောက်နေသည် အစအနလေးပင် မမြင်ရပါချေ။ ထို့ကြောင့်လည်း ကိုပွကြီးမှာ ရှူးရှူးရှဲရှဲနှင့် ပိုးဥ ပေါင်တန်ကြီးနှစ်ဖက်ကို ပတ်ကြားအက်ထဲမှ ချေးထိုးကော်ထုတ်သလို ဒေါသတကြီး ကုတ်ဖဲ့ လိုက်လေသည်။ နထွတ်သော ပိုးဥ၏ ပေါင်တွင်းသားကြီးများက တင်းတင်း

ကြပ်ကြပ်ဆုတ်ဆွဲလိုက်သော ကိုပွကြီး၏ လက်ချောင်းရာကြီးများ ရဲခနဲ ဖြစ်ကျန်ရစ် သည်။ ကြမ်းတမ်းသော အကိုင်အတွယ်နှင့် ခက်ထန်စွာ ပြုမူနေသော ကိုပွကြီးအား ပိုးဥက ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စွာ တစ်ချက်မော့ကြည့်လိုက်သည်။

ကိုပွကြီးနောက်ဆုံး ကြံရာမရသောအခါ သူ့ပုဆိုးကြီးကို ကြမ်းပြင်သို့ ပုံချ လိုက်ပြီး ကြီးမားတုတ်ခိုင်လှစွာ အကြောကြီးတွေထနေသော တန်ကြီးအား ပိုးဥ ပေါင်တန်ဖွေးဖွေးကြီး နှစ်လုံးကြားထဲသို့ ဇွတ်အတင်း ထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။

“အား...”

ဆက်ရန်. . .

ပိုးဥ..မျက်စေ့နှစ်ဖက်ကို တင်းတင်းပိတ်ချလိုက်ပြီး ပေါင်နှစ်လုံးကို တင်းနေ အောင်စေ့ပစ်လိုက်ရှာလေသည်။ ဤသည်ပင်လျှင် ပိုးဥ၏ နောက်ဆုံးခံတပ်ပင် ဖြစ် လေတော့သည်။ နောက်ဆုံးခံတပ်.. ကြုံကြုံခံနိုင်ရေးကိုမူ.. ပိုးဥ အစွမ်းကုန် အား ထုတ်မှု မထုတ်မှုပေါ်၌ တည်နေပေသည်။ (သို့သော် အစဉ်အလာအရ ခံတပ်ပျက်၍ လက်နက်ချရသေည သာဓကတွေကရှိနေ၏)

ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ .. အားချင်းက မမျှ၊ မည်သို့သော ကာကွယ်မှုမျိုးဖြင့် တားဆီးပိတ်ဆို့ထားစေကာမူ (၁) ထမီကွင်းလုံးချွတ်ခံထားရခြင်း။ (၂) ပုဆိုးကွင်းလုံး ချွတ်၍ ကြီးက ပိုးဥပေါင်နှစ်လုံးကြား အဝင်ခံနေရခြင်းတို့ကြောင့် ကိုပွကြီးက အားသာနေပေသည်။

ကိုပွကြီးကလည်း.. ငါးမရလျှင် ရေချိုးပြန်မည်ဆိုသော မလျော့သော အစား ထဲကဖြစ်သည်။ ကိုမြင်ရပါလျှက် မရလျှင်လဲ ကိစ္စမရှိ .. ပိုးဥပေါင် နှစ်လုံးကြားထဲကို အမှတ်ထားပြီး လှိုင်းသွင်းသည်။ ပေါင်သားလေးတွေက “မိုးခိုသား”လေးတွေမို့ နူးညံ့အိစက်.. မွတ်ထွက်နေကြသည်။

သည်အသားအစိုင်အခဲတွေနှင့် ထကြွနေသော ထိပ်ကြီး ဖိပွတ်လိုက်မိ ကတည်းက အရာရာသည် မီးပွင့်ကုန်တော့သည်။ ခန္ဓာကိုယ်ထဲရှိ သွေးကြောတွေ တဖြောင်းဖြောင်းဝါးလုံးကွဲတွေလို ထပြီးပေါက်ကွဲကုန်သလား ထင်မှတ်ရသည်။

နွေးထွေး.. ပူထူနေသော ပိုးဥကိုယ်လုံးလေးပို့ ကားယားကြီးမှောက်ချ လိုက်ခါ.. ခန္ဓာကိုယ် သုံးပုံနှစ်ပုံကို ဖိပေးလိုက်သည်။ ကောင်မလေး.. အင်း.. အင်း နှင့် အသက်ရှူကြပ်လာသည်။ ကိုပွကြီးရင်ဘတ်ကြီးကို ဖမ်းပြီးတွန်းကြည့်သည်။ မရ.. ကျောက်ဖျာကြီးတစ်ချပ်ကို တွတ်းရသလို တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်.. နောက်ထပ် တစ်ဖန် ပခုံးစွန်းကြီးတွေကို လက်ဖနောင့်လေးဖြင့် ကန်တွန်းပြန်သည်။ ကြွတက်သွား မလိုလိုနှင့် ပို၍ဖိချထားသည်။

ခန္ဓာကိုယ် အထက်ပိုင်းတစ်ခုလုံး လွန်မြောက်ရေးအတွက် အားသွန်ခွန်စိုက် ကြိုးစားနေသောကြောင့် အောက်ပိုင်းပေါင်တန်ကြီးနှစ်ပင် လိမ်ထားရာ၌ အားပျော့ သွားသည်။ ရော့ရဲရဲ ဖြစ်သွားသည်။ ပွဲပေါင်းများစွာကို ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ဆင်နွှဲလာ သော ကိုပွကြီးက ချက်ဆို နားကွက်က မီးတောက်သည်။ မဟတဟလေး အားပျော့ကာ ကားထွက်လာသော ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ ဒူးတစ်ဖက်ကို မညှာမတာ ဆောင့်ထိုးဖိချလိုက်သည်။

“အား.. ရှိုး ..ကျွတ် ..ကျွတ်”

ဖော့ရုပ်ကလေး တစ်ရုပ်ပမာ ..ပျော့ပျောင်းနုနယ်လှသော ပိုးဥပေါင်တွင်း သားတွေက ကိုပွကြီး၏ ဒူးခေါင်းကြမ်းထော်ထော်ကြီး ဖိကပ်ထားခြင်းကို မခံနိုင်.. အသားတွေ အရမ်းနာသည်။ ထို့ကြောင့် ပေါင်နှစ်ချောင်းကို ကားပေးလိုက်ရသည်။ ကိုပွကြီးက ပိုးဥကိုနာကျင်အောင်.. သူ့အပေါ်မုန်းတီးသွားအောင် မလုပ်ချင်ပေ။ သို့သော် အခုကိစ္စက ရက်စက်မှ ကြေကွဲမည့်ကိစ္စ .. လုပ်မဖြစ် လုပ်ရသည့်ကိစ္စမို့ ပိုးဥ နာကျင်စွာ အော်လိုက်သံကြောင့် ရင်ထဲကမကောင်းလှစေကာမူ လျော့မပေးရ။

ဒူးခေါင်းကို ကုတင်စွန်းနှင့် တိုက်ထိမိသည်အထိ ထိုးသွင်းလိုက်ပြီး ပေါင်ရင်း အထိတိုးကပ်လိုက်သောအခါ တန်ကြီးသည် နုထွတ်ဖောင်းတင်းကာ အရည်လဲ့နေ သော အပျိုစင် ဖူးဖူးလေးနှင့် “ဒိုင်း”ခနဲ ဆုံတွေ့လိုက်ရသည်။

တစ်နေရာမှ တစ်ယောက်ဟု စာဖွဲ့လောက်စရာ ကြီးမားအိစက်နေသော ဖုတ်ကြီးက ပိုးဥကို ပို၍ ဂုဏ်မြှင့်စေသည်။ မင်းကြိုက်စိုးကြိုက် ငါလိုလူနဲ့ထိုက် လို့ပဲကွဟု ကိုပွကြီး အားရဝမ်းသာ ပီတိတွေဖြာဝေ သွားမိပြန်လေသည်။

ပိုးဥကတော့ “သွားပြီ” ဟု စိတ်နှလုံးကို ခုံးခုံးချကာ ငိုချပစ်လိုက်မိသည်။ ပါးစပ်မှ ဆဲဆိုခြင်း၊ ရိုက်ပုတ်ခြင်း၊ ကန်ကြောက်ခြင်း စသည့် လွတ်မြောက်မှုလမ်းစ လေးကိုသော်မှ လုပ်ချင်စိတ် မရှိလောက်အောင် အားနည်းသွားရှာလေသည်။

“ချစ်တယ်.. ပိုးဥရယ်.. သိပ်ချစ်တယ်..”

ကိုပွကြီး၏ အငမ်းမရ အချစ်စကားသံကြီးက ပိုးဥနားထဲသို့ အသားစားကျား သတ္တဝါကြီး တစ်ကောင် အစာမြင်၍ မာန်ဖိသံကြီးနှင့်ပင် တူနေတော့သည်။ ပိုးဥသည် တစ်လုံးမှ ပြန်မပြောဘဲ ငိုပဲငိုနေမိသည်။ ကြမ်းရူးရဲသော သူ့နှုတ်ခမ်းမွှေး ထူထူကြီးက ပိုးဥပါးပြင်လေးကို ဖိကပ်လာသောကြောင့် မျက်နှာကြီးကို လက်ဖဝါးနုနု လေးဖြင့် တွန်းထားရင်း ခေါင်းလေးကိုငဲ့စောင်းလျက်.. အံကြိတ်နင်ခံနေရှာသည်။ တွန်းထားသည့်ကြားမှ ကိုပွကြီးက မိုးလွင်ဖောင်းအိသော ပိုးဥပါးပြင်လေးကို ရအောင် ကုန်းနမ်းပစ်လိုက်သေးသည်။

ထိုအနမ်းသည် .. ပိုးဥအသားအရည်တွေ အကြောအချဉ်တွေထဲ စိမ့်ဝင်သွားသလို ဖျင်းခနဲဖြစ်ကာ တစ်ကိုယ်လုံး ရှန်းခနဲ လျှပ်စစ်ဓာတ်အားသေးသေး တစ်ခုစီးဝင်သွားသလိုပင်။

“ပိုးဥ .. ကိုကြီးကို .. မချစ်ဘူးလား.. ဟင်”

ပေါင်အတွင်းကြားသို့ နွေးနွေး.. ပူပူကြီး ထိုးသွင်းထားသော ကြီးကလဲ ပိုးဥဘဝ ပိုးဥနှလုံးသားကို တစ်ပိုင်းစီ တစ်စစီ ဆွဲဆုတ်ဖြိုခွဲရန် လက်တစ်လှမ်း အကွာ အဝေးတွင်သာရှိနေပြီဖြစ်သည်။ ကိုပွကြီးက ငြိမ်သက်မောလျှော့ လဲလျောင်းနေသော ပိုးဥခန္ဓာကိုယ်လေးမှ သူ့ကြီးကို အဝသို့ တွန်းထည့်ကာ အသာအယာ ထိုးသွင်းလိုက်သည်။

“အင်..”

ပိုးဥကိုယ်လုံးလေး တွန့်ခနဲ အထက်သို့ အနည်းငယ်လန်သွားကာ ပါးစပ်မှ တိုးညှင်းစွာ “အင်” ခနဲ ညှိုးညှူသံလေးထွက်လာလေသည်။ လက်ကလေးနှစ်ဖက်က ကိုပွကြီးလက်မောင်းကို ကုတ်ဆွဲလေး ဆွဲကာ ဆုတ်ကိုင်လိုက်သည်။

ကိုပွကြီး အပေါင်းအသင်းတစ်ယောက်က ပြောဘူးသည်။ သူ့ဆော်တစ်ဗွေ ဖြုတ်နေစဉ် အောက်ခံ နိုးကြောဖျာရှာသဖြင့် ဒူးနှစ်ဖက်စလုံး အကွက်လိုက် ကျွတ်ထွက်သွားကာ အရေပြားဆုတ်သွားခဲ့သည်ကို နောက်နေ့မှ နာမှန်းသိရသည် ဟု ဆိုသည်။ ထိုစဉ်က ဒီကောင်ဖြစ်တာဘဲဟု ကိုပွကြီးထင်ခဲ့သည်။ ယခုမူ ကိုပွကြီး ကိုယ်တိုင် ခံစားနေရသည်။

ထိပ်နှင့်အသား စိုအိအိလေးနွေးခနဲ ပွတ်ချိန်မှစ၍ ကိုပွကြီးလူ စိတ်ပျောက်သည်။ စဉ်းစားဆင်ခြင်တုံ တရားတွေ လုံးဝ ပျောက်ကွယ်ကုန်သည်။ ဒါကြီးဖြင့် လိုးသွင်းလိုက်လျှင် ပိုးဥကလေး နာများသွားမလား စုတ်ပြဲကုန်မလား

ဘာဘာညာညာ မတွေးတော့.. တစ်ဖက်ကို လက်တစ်လုံးသာသာ ထုတက်နေသော နှစ်ခြမ်းကြားသို့ ကို အမိအရ ထိုးသိပ်ထည့်နိုင်ဘို့ကိုသာ အားသန်နေ သည်။

ပြွတ်ခနဲ အသံနှင့်အတူ ထိပ်ကြီးက အရည်များဖြင့် ချော်ကာ အကွဲကြောင်းလေးအတိုင်း ဦးမော့တက်သွားကာ ချော်ထွက်သွားသည်။ နှစ်ခြမ်းက တင်းလွန်းနေသည်။ အသားအရေလေးတွေနူးညံ့သလောက် မာကျစ်သန် မာနေသည်။ မိမိပေါင်တစ်ချောင်းကို သပ်လျှိုထားသလို ထိုးသွင်းထားရသဖြင့် ခြေဖဝါးကို ထောက်ထားရသည်။

ခြေဖဝါးကကြာတော့ ညောင်းလာသည်။ ကိုပွကြီးက ခြေထောက်ကို ခဏချ သည်။ ထောက်ထားသော ခြေဖျားကို ချလိုက်သည်နှင့် ပိုးဥပေါင်နှစ်ဖက် ပြန်စေ့သွား သည်။ ထို့ကြောင့် ခြေဖဝါးကိုထောက်ရပြန်သည်။ မတတ်နိုင်တော့ .. ချော်ထွက် သွားသောကြီးကို ကိုင်၍ပိုးဥခေါင်းအဝလေးသို့ ဒုတိယအကြိမ်ပြန်၍ တော့ပြီး လက်မလွှတ်သေးဘဲ ဖိထိုးချလိုက်လေသည်။

“မြစ်..တစ်..မြလစ်” ဆိုသော ချွဲကျိစေကပ်သော အရည်များ ထိုးပွတ်ကာ ထိပ်နုနု နွေးနွေးကြီးက မာကျောစွာ အတွင်းသို့ ကျုံ့ဝင်သွားလေသည်။

“အား .. အ. အဟင့်.. ဟင့် ဟင့် ”

ပိုးဥ ခေါင်လေးကို ဘယ်ညာဒလစပ် ခါသည်။ မနားတမ်းခါသည် ဆံပင်တွေ မျက်နှာလေးကို ရစ်ပတ်ဖုံးအုပ်ကုန်သည်။ ချွေးသီးလေးများက ပိုးဥဆံစပ်လေးများ ဝယ်ခိုတွယ်စပြုလာကြသည်။

“ဗြစ်.. အင်းအင်း .. ဗြစ် တစ် .. ဖြတ် ”

“ အ.. အား.. ရှီး.. ကျွတ် ကျွတ် ကျွတ်...”

သည်တစ်ချက်တော့ ပိုးဥပါးစပ်ကလေး လုံးဝဟသွားကာ ဝလုံးလေးနယ် ဝိုင်းသွားကာ ခပ်ကျယ်ကျယ်လေးညှိုးသွားမိလိုက်သည်။ ဝင်လက်စ ထိပ်ကြီးပင် လျှင် ပိုးဥလေး၏ သားလေးများ ရဲရဲနီလာစေသည်အထိ ကြပ်ထောက်နေ လေသည်။

“ဗြစ်.. အား..အား”

“အောင်မလေး.. အဟီးဟီး...”

ဘေးနှုတ်ခမ်းသားလေးတွေက တန်ကြီးကိုညှပ်ထားကြရာ ကိုပွကြီးအတွက် အလွန်ကောင်းနေစေသည်။ ကိုပွကြီး၏ တန်ကြီးက နှုတ်ခမ်းတစ်ဝိုက် ရှိ အသားများ ညှပ်ယူထားမှုကြောင့် ခါးလေးသိမ်က ထိုနေရာလေးတစ်ဝိုက် သွေး မရှုဘဲ ဖြူရော်သွားသည်။ ထိုအခါ သိမ်နေသောနေရာလေးက ထိုးထိုးသွင်းလိုက်သော တန်ကြီး ရွေ့လျားတိုင်း တန်ကြီးတစ်လျှောက် ရွေ့လျားနေသလိုထင်မှတ်ရသည်။ ကြီးက မူ နွေးထွေးသော ခေါင်းထဲမှ အသားအရည်လေးများနှင့် ထိတွေ့ စိုစွတ်ခါ အီ စိမ့် ဖိန်းရိန်းသော ကာအရသာကြီးကို ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး ရရှိနေပေသည်။

“ဗြစ် ..ဖောက် ..ဖြတ် ..ဒုတ်”

“အား ...” စူးစူးလေး ငယ်သံပါအောင်အော်လိုက်သည့် အသံလေး ကိုပွကြီး တားဆီးချိန်မရလိုက်ခင်မှာပင် ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာပေသည်။

“ ပိုးဥ .. မအော်နဲ့..လေ... ဒုက္ခပါပဲ..”

“ဒီမှာ သေတော့မယ်... သိရဲ့လား...”

ပထမဆုံး ပိုးဥဆီက ခွန်းတုံ့စကားလေးက ကိုပွကြီးရင်ကို အေးမြသွားစေ၏။ အပျိုစင်မေးလေးက ခေါင်းမာစွာတင်းခံနေပြီးမှ ဇွတ်အတင်းထိုးဖောက်ဝင်ရောက် သွားသော ထိပ်ကြီးဒဏ်ကြောင့် ဖောက်ခနဲ နိမ့်ဆင်းသွားခြင်းက နှစ်ယောက်စလုံး ပီပီပြင်ပြင် ကြားလိုက်ရသလို ခံလည်းခံစားလိုက်ရသည်။ စီးခနဲ လျှောက်ဝင်သွားသော တန်ကြီးက ပူလောင်နွေးထွေးသော အနက်ရှိုင်းဆုံး အပိုင်းကိုရောက်သွားသည်နှင့် ထုတ်ခနဲ သားအိမ်ခေါင်းနှင့် တိုက်မိ သည်။ နှစ်ယောက်စလုံး ကျင်ခနဲဖြစ်သွားသည်။ ကိုပွကြီးက ထိုနေရာကို သုံးလေးခါ မျှ ဆက်တိုက်လိုဆောင့်ကြည့်လိုက်ရာ ထုတ်ခနဲ ထုတ်ခနဲ ချော်ချော်ပြီးထိုးလိုက်တိုင်း ခြေဖဝါးထဲအထိ ဖိန့်ဖိန့်တုန်အောင်ကောင်းသော အရသာကို ခံစားရလေသည်။

“ ဘေးအိမ်တွေ ကြားကုန်ရင် ပြသနာဘဲ.. ”

“ ဘာပြသနာလဲ.. ရှင်အစကတည်းက မသိဘူးလား ..ရှင်မှာ သားသမီး မရှိတိုင်း ရှင် လူလိုမကျင့်ဘူး ခွေး.. ခွေးလိုကျင့်တဲ့ ခွေးကြီး ..”

ပိုးဥ အထဲကိုဝင်မှ အော်ကောင်းနေပြန်ပါသည်။

“ အေးလေ .. ငါကခွေးဆိုတော့လဲ ခွေးလိုကျင့်ပြရတော့မှာပေါ့ကွာ.. အင့်.. အင့် ..အင့်”

“ အ..အ.. အ.. ရှင်လူယုတ်မာ ..အင့် အင့် ခွေးကြီး.. အား ..အ..အ.. ခွေး.. ခွေး ကြီး.. အင့် ”

ကိုပွကြီးက နှုတ်ခမ်းမွှေးကြားမှ ချွေးသီးလာအောင်ကို သမလေတော့သည် အဝင်အထွက်ကလည်း တဖြေးဖြေးဘီလူးစီးလာသလားထင်မှတ်ရသည်။ အသက် (၅၀)ဆိုပေသည့် ဦးပွကြီးရိုက်ချက်တွေက ကြောက်မက်ဖွယ် ..ပြင်းထန်ဆဲပါတကား

ဦးပွကြီးဆိုသည်က စည်းကမ်းမရှိသော အဘိုးကြီးမှန်း ပိုးဥအသိ.. သူ့ကိုဈေးထဲက ကာလသားတွေက အေအိုင်ဒီအက်စ်ကြီးဟု ခေါ်ကြသည်.. ဒီလိုလူကြီးနှင့် ကာမစပ်ယှက်ခြင်းက သေမင်းကို အလိုခံခြင်းနှင့်အတူတူပဲဟူ၍ လည်း ပိုးဥဦးနှောက်က သိနေ၏။

သို့သော် ကိုပွကြီးက သူ့တန်ကြီးကို အထက်သို့ကော့တင်လိုက်တိုင်း ပိုးဥမျှ ခါးလေးကို ကော့ကော့ပေးနေမိသည်။

အိုမှားလို... ကော့ပေးတာ မဟုတ်ဘူး.. ဖင်ကြီးကိုကော့ကော့တက် သွားတာ ဒလစပ်ကြီးဆောင့်လိုနေတဲ့ သူ့တန်ကြီး ဝင်သွားတိုင်း ပိုးဥဖင်ခေါင်း လေးထဲကအစ တစ်ကိုယ်လုံးဟာ ခြေဖဝါးကနေ ဆံစပ်မကျန်အောင် ထုံခနဲ ကျင်ခနဲ ဖြစ်သွားပြီး ဖိန်းရိန်းနေလေသည်။ ဤသို့ သဘာဝ တုန်ပြန်မှုကြီးကို ပိုးဥ မတွန်းလှန် နိုင်

“ပိုးဥ ..” “ ဟင်..”

“ပိုးဥ ဂျိုင်းမွေးလေးတွေ တွေ့တာနဲ့ ကိုကြီးဘာလို တောင်ရတာလဲ.. ဟင်...”

“အို .. ကြံကြံဖန်ဖန်.. ဘယ်သိမလဲ..”

“ဂျိုင်းမွေးလေးတွေက မွေးနဲ့တူလိုလေ..”

“ သွား ပေါက်တီးပေါက်ရှာ .. အိုး.. နေစမ်းပါအုံး.. စောကြီးရှိသေးတယ်... အလုပ်နဲ့ကွယ်..”

ပိုးဥ အသံတိုးတိုးလေးနှင့် တားဆီး ပိတ်ပင်နေသည်။ ပိတ်ပင်နေသည့်ကြားမှ ဦးပွကြီးက ပိုးဥ ထမိလေးကို ဆွဲလှန်လိုက်သည်။ ဖွေးနု ..နုထွတ်သော နှုတ်ခမ်းထူထူကြီးကားကြွရွားဖုထစ်စွာ ပေါ်လာလေသည်။

“ကိုကြီးတို့ မိန်းကလေးမွေးရင် တော့ သတိပေးရမယ် ..ပိုးဥရေ..”

“ဘာကိုလဲ.. ဟင်..”

“လောကကြီးမှာ ဂျိုင်းမွေးမြင်ရုံနဲ့ တောင်တဲ့လူတွေ အများကြီးရှိတယ်.. အကျီလက်ရှည်ဝတ်ဖို့လေ”

“ရှင့် သမီး ..ရှင်ရအောင်ပြော...”

ပိုးဥ၏ ခိုးခိုး ခစ်ခစ်ရယ်သံလေးနှင့် ဦးပွကြီး၏ တဟားဟား အော်ရယ်သံကြီး က .. အိမ်ရှေ့မှ ဖြတ်လျှောက်သွားသော အတိုအထောင်စိုးမောင်နားထဲ ကန့်လန့်ကြီး ဝင်သွားတော့သတည်း.....။

ပြီးပါပြီ..